

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 27 april 2011 in zaak nr. 09/35299 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister).

Procesverloop

Bij besluit van 4 oktober 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 21 september 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling en de minister hebben nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, overwogen dat het standpunt van de minister, dat de bij besluit op bezwaar van 28 november 2007 aan de vreemdeling (alsnog) verleende vergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij partner' geacht moet worden te zijn ingetrokken bij het besluit op bezwaar van 11 januari 2008, in strijd is met de rechtszekerheid. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat een afzonderlijk besluit tot intrekking van de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning had moeten worden genomen. De rechtbank heeft voorts overwogen dat, nu het thans bestreden besluit van 21 september 2009 strekt tot handhaving van het besluit tot afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning regulier en niet strekt tot intrekking van de nadien aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning, zij hierover niet bevoegd is inhoudelijk te oordelen.

3. In de grieven 1 en 2 betoogt de vreemdeling onder meer dat de rechtbank ten onrechte geen aanleiding heeft gezien om het besluit op bezwaar van 11 januari 2008 te vernietigen wegens strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en zelf in de zaak te voorzien. Daartoe voert de vreemdeling aan dat de rechtbank ten onrechte niet ambtshalve heeft geoordeeld dat de reeds aan hem verleende verblijfsvergunning niet met terugwerkende kracht tot 2 januari 2007 kan worden ingetrokken, gelet op onder meer de arresten van het Hof van Justitie van de

Europese Gemeenschappen van 18 december 2008 in zaak nr. C-337/07 (Altun), van 5 juni 1997 in zaak nr. C-285/95 (Kol) en van 29 september 2011 in zaak nr. C-187/10 (Unal; alle www.curia.europa.eu).

4. Op 23 augustus 2011 heeft de minister een aanvullend besluit bij het voormelde besluit van 11 januari 2008 genomen. De minister heeft daarbij gevolg gegeven aan de aangevallen uitspraak van de rechtbank door de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning in te trekken met terugwerkende kracht tot 2 januari 2007. Bij faxbericht van 9 oktober 2012 heeft de minister de Afdeling geïnformeerd dat de vreemdeling tegen dit aanvullend besluit bezwaar heeft gemaakt, dat deze bezwaren bij besluit van 10 juli 2012 gegrond zijn verklaard en in dat besluit tevens is besloten de eerder aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel 'verblijf bij partner' niet (met terugwerkende kracht) in te trekken.

Hetgeen de vreemdeling met zijn onder 3 omschreven grieven kennelijk nastreeft, te weten dat de aan hem verleende verblijfsvergunning niet wordt ingetrokken, is derhalve bereikt. De vreemdeling heeft in zoverre geen procesbelang bij de beoordeling van deze grieven.

5. Hetgeen voor het overige in grief 2 met betrekking tot het besluit nr. 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
lid van de enkelvoudige kamer

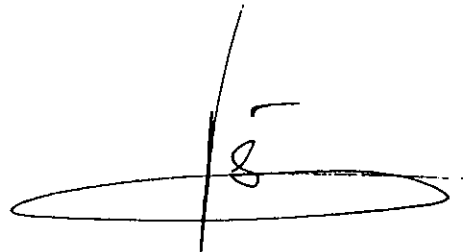
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 oktober 2012

53-699.

Verzonden: 24 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser